

Ми целива една желка.
Ќ догледа желюрок-отъ,
Та сѣ спуци по еже-то:
„Море еже пушарѣце,
Чиѧ жена си целивалъ.“
Рак-отъ му сѣ отго'орвитъ:
„Море еже пушарѣце!
Міе на бракъ те каниѣме,
Да ми ядишъ, да ми піешъ,
Големъ аинкъ да ми чинишъ,

Не да бацишъ чужа жена!“
Кутро еже с' отго'орвитъ:
„Море раче осмокраще,
Море дѣлгомустакинче,
Море люто кавгадживче,
Ко ке ядишъ, ко ке піешъ,
Лели ке сѣ опіанишъ,
Та 'се ке си забора'ишъ
Коѣ ѣ свое, коѣ ѣ чужо.“

ЦЪРКОВНИ.

29.

Аврамова жертва.

Поканилъ Авраамъ гостолубецъ,
Поканилъ гости пріѧтели:
„Ядете, пите, бога молите,
Да ми да'ишъ господъ чедо
На деведесетъ деветъ години,
Да ни да'ишъ отъ сѣрче чедо;
На скутамъ да турамъ, тате да викашъ;
И я богу ке го чувамъ,
Жертва богу ке го приложамъ.“
И му даде господъ чедо,
На дете Исакче му кладо'а, (име),
Отъ ощо на дете милосъ имаше.
Растнало дете деветъ години.
Господъ го допрати ангел-отъ
Ноке въ соне да му сѣ явлитъ,
Ангелъ сѣ явли н' Аврама гостолубца:
„Камо ти жертва, що богу си таксалъ?“
Па ми стана гостолубецъ Авраамъ
И му велитъ на дете Исакче:
„Земи си, синче, остро секирче,
О'и ми, сину, въ ограда зелена,